

Publicerad 2020-03-07 13:43 av Rublev

Sagofragment. Här i prosans form.

Först publicerad 2005-08-22.

Riddar Sällsynt (2)

Riddaren från fjärran land färdas ensam genom gamla riken. Landskapet mörknar allt mer. Den ändlösa snårskogen skärs sönder av svarta raviner. Dimma, fukt och råkyla. Rykten, skvaller och ont förtal. Sträva strupar kraxar att Silverbäcken har sinat. Drömmen börjar förblekna.

Trött av strider och lång resa, välkomnar han den uråldriga ekens skydd, och slår läger vid dess rötter. Tar fram en blanknött flöjt ur sadelväskan. Lutad mot skrovlig stam söker han morgonrodnadens toner. Söker minnas vad vinden viskat, om henne, den vitklädda. Om rädslan i hennes ögon när varelser med otyglad själ söker hennes närhet. Om blekblå eld, som brinner utan värme.

Nu minns han. Nu ser han. Hon fryser, men leendet är äkta och starkt. Hon betvingar skuggorna med sin sång. Hon nynn timer sunnanvind. Hon sjunger soluppgång. Tonerna porlar genom flöjten. Riddaren fattar nytt mod. Gör sig redo för uppbrott.

Riddar Sällsynt rider vidare, söker trogen tvillingsjäl. Natten är grov. Modlösheten gnager sig allt djupare in, och tröttheten förlamar hans vilja. Men den vita springaren vet vägen. Plötsligt delar sig skogen. Uppenbarar en glänta med ett vägsäl. Men vägvisaren har murknat, går inte att tyda längre.

Han saktar in, dröjer, tvekar, väntar på ett tecken. Gåtan gnager i hans sinne. Hjärtat vet, men förståndet bråkar. Vatten svart som sot, de otyglade, giftbägaren, hon den lilla. Varifrån, varför? Är det verkligen hon? Hon som nynn timer sunnanvind och sjunger soluppgång. Hon som bär på konungens sigill. Allt verkar så främmande, som en trasig dröm.

Nu hörs odjuren allt närmare. Måste fortsätta. Ingen återvändo ges. Spring springare, spring. Du har döden i dina hasor. Rid riddare, rid. Det är mer än ditt liv som står på spel...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rublev med Poeter.se id #3762 innehar upphovsrätten